

Quartus

iecit: quo p distantē naturā ipse nō cecidit: et quo ppter eos pingentē miscōiam ille descēdit: et tū se demonib⁹ esse meliores non dubitāt credere: eosq; maledictis oibus in se carari detestariq; nō cessant: quos certe alienos ab hui⁹ mortis passiōe nouerūt: ppter quaz xpm ptemnūt. Nec sic volūt p̄siderare quaz fieri potuerit: vt in se manēs: nec p̄ seipm̄ ex vlla pte mutabile dei verbū: p̄ inferioris tū nature susceptiōne aliqd inferius pati possz: qd̄ inuūduo demō (qz terrenū corp⁹ nō habet) pati nō possit. S; cū sint ip̄i demonib⁹ meliores: tū qz carnē portāt: mori sic p̄nt: quemadmodū demōes mori: q̄ eā nō portāt: nō vtiq; p̄nt. Et cū de ritib⁹ sacrificioꝝ suoz multū p̄sumāt: q̄ se fallacib⁹ sup̄bisq; spiritib⁹ imolare nō sentiūt. Aut si iā sentiūt aliqd̄ sibi: p̄des arbitranē p̄fidoꝝ et inuidioꝝ amicitia: quoz rū intentionis nullū negociū est: nisi impeditio redit⁹ nr̄i: nō intelligūt ne ip̄os quidē sup̄bissimos sp̄s honorib⁹ sacrificioꝝ gaudere potuisse: nisi vni vero deo p̄ quo colī volunt: verū sacrificiū debere.

De sacrificio p̄fecto et x̄o qd̄ ip̄e p̄ nob̄ saluatoꝝ effectus est. **Ca. XIII**

Et id posse rite offerri: nisi p̄ sacerdetē sc̄m̄ et iustū: nec nisi ab eis accipiā qd̄ offerē: p̄ quib⁹ offerē: atq; id sine vitio sit: vt p̄ vitiosis mundandis possit offerri. Hoc certe oēs cupiūt: q̄ p̄ se offerri sacrificiū deo volūt. Quis ḡ tā iust⁹ et sc̄tū sacerdos: q̄ vn̄c fil⁹ dei nō q̄ opus haberet p̄ sacrificiū sua purgare pctā: nec originalia: nec ex hūana vita q̄ addunt. Et qd̄ tā p̄gruet ab hoib⁹ sumere qd̄ p̄ eis offerre: q̄ humana caro. Et qd̄ tā aptū huic imolatiōis: q̄ caro mortalis. Et qd̄ tā mundū p̄ mūdādis vitijs mortaliū: q̄ sine vlla cōtagiōe carnalis p̄cupiscētie: caro nata in vtero et ex vtero virginali. Et qd̄ tā ḡte offerri et suscipi possit: q̄ caro sacrificij nr̄i: corp⁹ effectū sacerdoti nr̄i. Ut qm̄ q̄ttuoꝝ p̄siderāt in om̄i sacrificio: cui offerat: a quo offerat: qd̄ offerat: p̄ quib⁹ offerat: idē ip̄e vn̄c verusq; mediator: p̄ sacrificiū pacis recōcilians nos deo: vnum cū illo maneret cui offerēbat: vnū in se faceret p̄ quibus offerēbat: vn̄ ip̄e esset qui offerēbat: et quod offerēbat.

De his q̄ sibi purgationem de virtute propria pollicentur. **Ca. XV**

Ant autē quidā q̄ se putāt ad p̄tēplā dū deū: et inherendū deo x̄tute p̄p̄a possit purgari: q̄s ip̄a sup̄bia maxime

maculat. Nullū em̄ vitii ē cui mag⁹ diuina lege resistit: et in qd̄ mag⁹ accipiat d̄nandi ius ille sup̄bissim⁹ sp̄s: ad ima mediator: ad summa iterclusor: nisi occulte insidiās alia via deuitet: aut p̄ p̄lm̄ deficiētē: qd̄ interpretat amalech: a pte seuiēs: et ad terrā p̄missiōis repugnādo trāsitū negās: p̄ crucē d̄ni q̄ moysi manib⁹ extēsis p̄figurata sup̄et. **Ro. 17** Hinc em̄ sibi purgationē isti virtute p̄p̄ia pollicēt: qz nōnulli eoz potuerūt acie mētis vltra oēm creaturā transmittere: et lucē incōmutabilis veritatis q̄stulacūq; ex pte cōtingere: qd̄ xp̄ianos multos ex fide interim sola viuētes: nōdū potuisse deridēt. S; qd̄ p̄dest sup̄biētī: et ob hoc erubescētī lignū p̄scēdere: de lōginquo p̄spicere patriā trāsamarinā. Aut qd̄ obest humilī de tāto interuallo nō eā videre: i illo ligno ad eā venienti: a quo dedignat ille portari.

Sapiētes mūdi nec resurrectionis x̄itatez cognoscere: nec futuroꝝ ordinē scire potuisse: q̄uis et ip̄i vaticinia habere videantur.

Capitulum XVI

Et etiā resurrectionē carnis nos credere rep̄hēdūt: sibiq; poti⁹ etiam de his reb⁹ credi volūt. Quasi vero q̄a p̄cellam incōmutabilēq; subam: p̄ illa q̄ facta sunt intelligere potuerūt: p̄pterea de cōuersione rerū mutabiliū: aut de p̄tecto seculozū ordine p̄sulēdi sint. Nūquid em̄ qz verissime disputāt: et documētis certissimis p̄suadent: eternis rationib⁹ oīa t̄p̄alia fieri: p̄pterea potuerūt in ip̄is rationib⁹ p̄spicere: vel ex ip̄is colligere q̄ sint aīaliū genera: q̄ semia singuloz in exordijs: q̄ mod⁹ i incremētis: q̄ n̄ieri p̄ceptus: p̄ ortus: p̄ etates: p̄ occasus: q̄ motus in appetēdis q̄ sc̄m̄ naturā sūt: fugiēdis q̄ cōtrariis: Nōne ista oīa: nō p̄ illā incōmutabile sapiām: s; p̄ locoz ac tempoz historiaz quesierūt: et ab alijs ex p̄ta atq; p̄sc̄pta crediderūt. Quo min⁹ mirandū ē: nullo mō eos potuisse p̄lixioꝝū seculozū seriem vestigare: et q̄ndaz metā hui⁹ excursus: q̄ tanq̄ fluuiio genis decurrit hūanū: atq; inde p̄uersionē ad suū cuiq; debitū terminū. Ita em̄ ne historici scribere potuerūt lōge futura et a nullo ex p̄ta atq; narrata: nec isti p̄bi ceteris meliores in illis sūmis eternisq; rationib⁹ intellectua lia p̄tēplati sunt. Alioq̄n nō eiusdē generis p̄terita q̄ potuerūt historice inq̄rere: sed potius et futura p̄noscerēt. Qd̄ q̄ potuerūt: ab eis vates: a nr̄is p̄p̄be appellati sunt.

Unde apud impios possint quedā futura p̄sciri. **Capitulum XVII**